

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola CXV. Gregorii Papae I. Ad Theodoricvm Et Theodebertvm Reges
Francorvm. Quod multi per simoniam ordinentur, tributa a praediis
ecclesiasticis exigantur, ex laicis repente fiant episcopi. vt ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

bus iuri vestro subiectis, pia & Deo placita procedat ordinatio sacerdotum. Cui fratri nostro, pro eo quod se in ea prædicatione quæ Anglorum genti, auctore Domino, facta est deuotum vehementer exhibuit, pallium ad Misericordiarum solennia vtendum transmisimus, vt quia adiuuare spiritalia studuit, apostolorum principis solatio in ipso quoque inueniatur spiritali ordine profecisse. Omnino præterea admirati sumus, cur & in regno vestro Iudeos Christiana mancipia possidere permittitis. Quid enim sunt Christiani omnes, nisi membra Christi? Quorum videlicet membrorum caput cuncti nouimus quia fideliter honoratis. Sed quam diuersum sit, excellentia vestra perpendat, caput honorare, & membra ipsius hostibus calcanda submittere. Atque ideo petimus, vt excellentiæ vestræ constitutio de regno suo huius prauitatis mala remoueat, vt in hoc vos amplius dignas cultrices omnipotentis Domini demonstretis, quod fideles illius ab inimicis eius absoluuntur.

EPISTOLA CXV.

GREGORII PAPÆ I.

AD THEODORICVM ET THEODEBERTVM
REGES FRANCORVM.

Quod multi per simoniam ordinentur, tributa a prædiis ecclesiasticis exigantur, ex laicis repente fiant episcopi. vt Synodus ad hæc emendanda futuram promoueant, statuantque ne Iudeis Christiana mancipia habere licent.

*Gregorius Theodorico & Theodeberto regibus Francorum,
a paribus.*

CVM regni vestri nomen inter ceteras gentes gratia olim Christianæ religionis effulserit, valde studendum est, vt vnde gloriosiores ceteris gentibus eminentis, inde omnipotenti Domino qui dat salutem regibus perfectius placeatis, & fidem quam colitis adiutricem in omnibus habeatis. Optaueramus quidem, præcellentissimi filii, nostrum ad vos solita dirigere visitatione sermonem, vt caritatis officiis paternum monstraremus affectum. Sed quia Ioan. diae.
lib. 3, cap. 1. nimirum res contristat illicita, sic unum conuenit exhibe-

Concil. Tom. 13.

Zzzz ij

re, vt aliud sub silentio, quod emendatione indiget, minime relinquamus. Quod si diligenter attenditis, pro salutis

Grat. 1. q. 1.
cap. 28.
Ino part. 5.
cap. 14.
Anselm. lib.
9. cap. 68.

vestræ nos loqui prorsus in columitate cognoscetis. Fertur autem simoniacam hæresim, quæ prima contra Dei ecclesiam diabolica supplantatione surrepfit, & in ipso ortu suo

telo apostolicæ vltionis percussa atque damnata est, in regni vestri finibus dominari, cum in sacerdotibus fides sit eligenda cum vita. Si enim vita deest, fides meritum non habet,

Iacob. 2. beato Iacobo attestante, qui ait: *Fides sine operibus mortua est.* Quæ enim opera esse valeant sacerdotis, qui honorem tanti sacramenti conuincitur obtinere per præmium?

Ex quare agitur, vt ipsi quoque qui sacros ordines appetunt, non vitam corrigere, non mores componere studeant, sed diuitias, quibus honor sacer emitur, fatagant congregare. Hinc fit etiam, vt insontes & pauperes a sacris ordinibus prohibiti despectique resiliant. Et dum innocentia pauperis displicet, dubium non est quod præmium illic delicta commendet; quia ubi aurum placet, ibi & viuum. Hinc igitur non solum in ordinatoris & ordinati animam lethale vulnus infligitur, verum etiam excellentiæ vestræ regnum vestrorum episcoporum culpa, quorum magis intercessionibus iuuari debuerat, prægrauatur. Si enim is dignus in sacerdotio creditur, cui non actionis merita, sed præriorum copia suffragatur, restat vt nihil sibi ad honores ecclesiasticos grauitas, nihil defendat industria, sed totum auri profanus amor obtineat: & dum vitia remunerantur honore, in locum vltoris is qui fortasse fuerat vlciscendus adducitur; atque hinc sacerdotes non proficere, sed perire potius iudicantur. Vulnerato namque pastore, quis curandis ouibus adhibeat medicinam? aut quomodo populum orationis clypeo tueatur, qui iaculis se hostilibus feriendum exponit? aut qualem de se fructum produeturus est, cuius graui peste radix infecta est? Major ergo metuenda est locis illis calamitas, ubi tales intercessores ad locum regiminis adducuntur, qui Dei in se magis iracundiam prouocant, quam per se metipos populis placare debuerant. Audiuius autem quia ecclesiarum prædia tributa nunc præbeant, & magna super hoc admiratione suspendimur, si ab eis illicita querantur accipi, quibus etiam licita relaxantur. Nec hoc quoque malum

solicitudo nostra patitur negligenter omittere , quod quidam instinctu gloriae inanis illecti , ex laico repente habitu sacerdotii honorem arripiunt , & , quod dicere pudet , & graue tacere est , regendi rectores , & qui docendi sunt doctores , nec erubescunt fieri , nec metuunt . Ducatum animarum impudenter assumunt , quibus via omnis ignota ductoris est , & quo vel ipsi gradiantur ignari sunt . Quod quam prauum , quamve sit temerarium , seculari etiam ordine & disciplina monstratur . Nam dum dux exercitus non nisi labore & solicitudine expertus eligitur , quales animarum duces esse debeant , qui ad episcopatus culmen immatura cupiunt festinatione concidere , huius saltem rei comparatione considerent , & aggredi repente inexpertos labores abstineant , ne cæca honoris ambitio , & ipsis in pœnam sit , & aliis pestifera erroris semina iaciat ; quippe qui non didicerunt quod ipsi doceant . Proinde paternos salutantes affectu petimus , præcellentissimi filii , vt hoc tam detestabile malum de regni vestri studeatis finibus prohibere , & nulla apud vos excusatio , nulla contra animam vestram suggestio locum inueniat : quia facientis procul dubio culpam habet , qui quod potest corrigere neglit emendare . Qua de re , vt magnū omnipotenti Domino munus valeatis offerre , Synodus congregari præcipite : in qua , sicut fratribus coepiscopisque nostris mandauimus , præsente dilectissimo filio nostro Cyriaco abbatte , sub anathematis debeat obligatione constitui , nullum pro ecclesiastico ordine aliquid unquam dare , nullum accipere , nec quemquam ex laicis ad sacerdotium repente transire , quatenus hanc vobis mercedem & hic & in futura vita Redemptor noster , cuius sacerdotes interius ab hoste perire non finitis , recompenset . Omnino præterea admirati sumus , quod in regno vestro Iudæos Christiana mancipia possidere permittitis . Quid enim sunt Christiani omnes , nisi membra Christi ? Quorum videlicet membrorum caput cuncti nouimus quia fideliter honoratis . Sed quam diuersum sit , excellentia vestra perpendat , caput honorare , & membra ipsius hostibus calcanda permittere . Atque ideo petimus , vt excellentiæ vestræ constitutio de regno suo huius prauitatis mala remoueat , vt in hoc vos amplius dignos cultores omnipo-

Z z z z iij

tentis Domini demonstretis, quod fideles illius ab inimicis eius absolvit.

EPISTOLA CXVI.

GREGORII PAPÆ I.

AD VIRGILIVM EPISCOPVM ARELATENSEM.

Confirmat priuilegia per Vigilium papam concessa monasterio Arelatensi.

Gregorius Virgilio episcopo Arelatensi.

Grat. 25.
qu. 2. cap.
Cum pia.

CV M pia desiderium voluntatis, & laudandæ deuotio-
da; cura est sollicitudinis adhibenda, vt ea quæ pro quiete
monachorum religiosæque conuersationis fuerint ordi-
nata, nec dissimulatio negligere, nec quædam valeat præ-
sumptio perturbare. Sed sicut hoc, quod ratio exigebat
vtilitatis, oportuit definiri, ita quod definitum est, nisi for-
te vbi maior est auctoritas, non debet violari. Igitur glo-
riosæ memoriarum Childebertus Francorum rex, catholicæ
religionis amore succensus, intra muros Arelatensis ciui-
tatis monasterium virorum, vt scripto reperimus, pro sua
mercede constituens, quædam ibidem pro habitantium
sustentatione concessit. Cuius ne voluntas vñquam duce-
retur in irritum, & ea quæ pro quiete monachorum dispo-
sa fuerant turbarentur, quæque contulit in iure eiusdem
monasterii, epistolis suis apostolica petiti auctoritate fir-
mari; hoc quoque suæ petitioni subiungens, vt eidem mo-
nasterio, tam in dispositione terum, quam in ordinatio-
ne abbatis, quædam pariter priuilegia largirentur; sciens
quippe eam apostolicæ sedi reuerentiam a fidelibus exhiberi,
vt quæ eius fuissent decreto disposita, nullius de-
inceps illicitæ usurpationis molestia quaterentur. Vnde
quia effectum & regia voluntas, & res valde desiderata
poscebat, a prædecessore nostro Vigilio, Romanæ sedis
antistite, ad prædecessorem vestrum Aurelium scripta
transmissa sunt, vbi omnia, quæ amplectendæ voluntatis
studium deposcebat, apostolicæ auctoritatis libenter an-
nisu firmata sunt: quia difficultatem pati non potuit huius-
modi res petita. Sed vt fraternitas vestra quæ fuerint tem-
pore illo decreta cognoscat, antedicti prædecessoris nostri